Nizam al-Din Awliya
Fava'id al-fu'ad

إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

الحمد لله والمنة که نسخه کتاب مستطاب تصحیح تمام و کمال المسمی به

فوائد الفؤاد

حسب فرمایش لاله [illegible] لال و خلیفه نبی بخش تاجران کتب شهر دهلی

در مطبع [illegible] طبع

مشغول شود همچنین کسی را هم گویند که صاحب اوراد و معمول بود و همچنین بنده عرضداشت کرد که اگر کسی را شغلی کلی پیش آید یا عذری که بود که معهود
نرسد شب را آن ورد می خواند چگونه باشد فرمود که نیک باشد اگر ورد روز فوت شود در شب باید خواند اگر ورد شب فوت
شود در روز باید خواند شب خلیفه روز است و روز خلیفه شب بعد ازان فرمود هر که در ذکر را تارک شود بیندری از حال
بیرون نباشد او را میل شهوتی شود یا حرام یا [illegible] هم بدین معنی فرمود که مولانا عزیز زاهد رحمة الله
علیه یک روز از اسپ خطا کرد و افتاد [illegible] بالامت گفت [illegible] امروز [illegible]
ازان سبب [illegible] چهار شنبه [illegible] ثالث عشر [illegible] ۷۱۳
غزل [illegible] آن فرمود که تا هر کسی [illegible] ازان فرمود که شیخ الاسلام فریدالدین قدس الله سره العزیز این بیت بر زبان
مبارک راندی [illegible] نظامی این چه اسرار است که ناگاه عیان کرد که سرش [illegible] زبان [illegible] در کش
انگه [illegible] این بیت میگفت تا از نماز شام درآمد و در وقت نماز هم این بیت بر زبان مبارک میراند و در وقت سحر هم این بیت
میگفت و هر بار که میگفت تغیر در وی پیدا می آمد بعد ازان خواجه ذکره الله بالخیر فرمود که تا چه بود در خاطر مبارک او و چه چیز
میگویانید بعد ازان فرمود که شیخ بهاءالدین زکریا رحمة الله علیه [illegible] ایستاده بود دست بر یک طرف
در نهاده دست دیگر [illegible] هر بار این [illegible] بر زبان مبارک میراند [illegible]
بعد ازان خواجه ذکره الله بالخیر فرمود [illegible] در بار میراندی تا چه بود در خاطر [illegible] میگردد مقصود چه داشت
سخن در توکل افتاد فرمود که اعتماد بر حق باید کرد [illegible] بعد ازان بر لفظ مبارک راند که ایمان بر کسی تمام شود
تا همه خلق نزد یک او همچنان [illegible] بعد ازان هم درین معنی حکایت فرمود که وقتی ابراهیم خواص رحمة الله علیه در سفر
کعبه میرفت کودکی با او همراه شد ابراهیم [illegible] آن کودک را گفت کجا میروی گفت بزیارت کعبه ابراهیم گفت زاد و راحله کو
کودک گفت خدای عز و جل [illegible] اسباب [illegible] ابراهیم خواص
آن کودک را دید که پیش از و آمده بود و کعبه را طواف میکرد چون از او برابر ابراهیم افتاد گفت یا ضعیف الیقین توبه کرد
از آنچه مرا گفتی هم درین معنی حکایت فرمود که وقتی [illegible] خواجه بایزید آمد رحمة الله علیه بعد ازان [illegible] کرد خواجه
بایزید ازو پرسید [illegible] مرده [illegible] گفت [illegible] خواجه بایزید [illegible]
سوی قبله بود گفت دو کس را [illegible] قبله یافتم دیگر همه را [illegible] اگر [illegible] حاضران از خواجه بایزید پرسیدند
که چه باشد آن دو کس [illegible] گفت آن دو کس را اعتقاد بر حق بود و دیگران [illegible] بعد ازان خواجه
ذکره الله بالخیر فرمود که مشایخ رزق را چهار قسم گفته اند رزق مضمون و رزق مقسوم و رزق مملوک و رزق موعود رزق
مضمون آنست آنچه بدو رسد از طعام و شراب و آنچه او را کفایت است این را رزق مضمون گویند یعنی که خدای تعالی ضامن آنست و ما من
دابة فی الارض الا علی الله رزقها رزق مقسوم آنست که در ازل قسمت شده است و در لوح محفوظ ثبت شده است رزق